

Міністерство освіти та науки України
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
IV Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 21-22 квітня 2016 року)

ТОМ 1

Суми
Сумський державний університет
2016

Лівші краще ніж правші писали неведучою рукою, обома руками в одному напрямку або дзеркально. Правшам більше подобалися математика й хімія, а лівшам – іноземна мова, історія й малювання. Фізика, музика й фізичне виховання оцінювалися однаково.

ДІЯ МЕКСИДОЛУ ЗА УМОВ ГОСТРОГО ПЕРЕВАНТАЖЕННЯ ОРГАНІЗМУ ЗАЛІЗОМ

Балюк О.Є., Дмитренко Р.Р.

*ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія» (м. Полтава),
кафедра експериментальної та клінічної фармакології*

Відомо, що надлишок заліза (Fe) при гемохроматозі, β -таласемії, частих переливаннях еритроцитарної маси вимагає терапії хелаторами Fe, до яких належать десферал, деферипрон і деферазирокс. Вибір хелаторів Fe обмежений, а їх токсичність велика, що робить актуальним подальший пошук подібних засобів. Одним з них може бути мексидол, який взаємодіє з Fe *in vitro*.

Мета роботи – вивчити вплив мексидолу на вміст Fe в сироватці крові та органах лабораторних тварин при гострому перевантаженні організму Fe.

У ході експерименту білим щурам одноразово інтрагастрально вводили хлорид Fe (III) у дозі 2000 мг/кг. Мексидол вводили тваринам через 10 хв після введення розчину солі Fe одночасно інтрагастрально (1250 мг/кг) та інтраперитонеально (100 мг/кг). Десферал як препарат порівняння застосовували таким же чином (250 мг/кг і 80 мг/кг). Через 5 днів у сироватці крові, печінці й селезінці визначали вміст Fe методом атомно-емісійної спектроскопії з індуктивно-зв'язаною плазмою.

Перевантаження Fe характеризувалося збільшенням його вмісту в сироватці крові в 3,4 разу, у печінці – в 1,4 разу, у селезінці – в 1,5 разу в порівнянні з контролем. Застосування мексидолу викликало зниження концентрації Fe у сироватці крові в 3 рази, у селезінці – в 1,5 разу в порівнянні з контрольною патологією. У печінці мала місце тенденція до зниження концентрації цього елемента. При використанні десфералу вміст Fe у сироватці крові знижувався в 2,9 разу в порівнянні з патологічним фоном. У печінці тварин даний показник зменшувався в 1,7 разу, а в селезінці – істотно не змінювався.

Отже, при одноразовому перевантаженні організму Fe мексидол зменшує вміст даного елемента в сироватці крові та «навантажувальних» органах, що за виразністю в сироватці крові не поступається ефекту десфералу.

ОТОМІКОЗИ: МІКРОБІОЛОГІЧНІ ТА ПАТОГІСТОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПЕРЕБІГУ

Бойко А.О., Броснівська М.М., Івахнюк Т.В., Будко А.Ю.

*Сумський державний університет, кафедра гігієни та екології з курсом мікробіології,
вірусології та імунології, кафедра патологічної анатомії*

Значна частина зовнішніх отитів – це грибкові ураження. На відміну від екземи, де конституціональні моменти і реактивність організму відіграють провідну роль, для розвитку грибів важливими є вид, вірулентність збудника.

Метою роботи є оцінка кількісного та якісного складу мікробіоти пацієнтів з отомікозами для вдосконалення ефективності їх лікування в амбулаторних умовах. Для досягнення поставленої мети були використані наступні методи: гістологічний, мікологічний, імунологічний та математико-статистичні.

У роботі для дослідження використовували матеріал взятий від 223 пацієнтів, з яких у 7,2% (n=16) виявлені отомікози.

Гістологічна мікроскопія матеріалу, отриманого від пацієнтів з ЛОР-патологією, виявила неспецифічну тканину реакцію різного ступеня прояву. Так, в препаратах визначалися ознаки розростання фіброзної, грануляційної тканин, підвищена васкуляризація, переваскулярна змішаноклітинна інфільтрація, десквамація епітелію.

У домінуючій кількості пацієнтів з отомікозами виявлялися у монокультури *Candida spp.* (56,2%); на другому місці – *Aspergillus spp.* (31,3%): *A. fumigates* (40,0%), *A. flavus* (40,0%), *A. albus* (20%); на третьому – *Penicillium spp.* (12,5%): *P. citrinum* (100%).

При вивченні адгезивних властивостей ізолятів грибів, яка є одним із основних факторів вірулентності, було встановлено, що 66,7% ізолятів *Candida spp.* та 100,0% *Aspergillus spp.* проявляли високоадгезивну активність. На тлі отомікозу у пацієнтів спостерігається незначне (на 20%) зниження ФА та дефіцит НК-клітин у порівнянні із показниками контрольної групи. Такі зміни показників вродженого імунітету спостерігаються у пацієнтів даної групи на фоні гіперактивації процесів антитілоутворення.

Таким чином, гістологічне дослідження біопсійного матеріалу вказує на наявність та ступінь розвитку неспецифічної запальної тканинної реакції, але не встановлює патогенетичну причину її розвитку, що доводить доцільність обов'язкового використання культурального та імунологічного методів досліджень.

ВИВЧЕННЯ ПОШИРЕННЯ АНТИБІОТИКОРЕЗИСТЕНТНИХ ШТАМІВ МІКРООРГАНІЗМІВ В ОБ'ЄКТАХ ДОВКІЛЛЯ

Воробей Ірина Володимирівна, студентка групи ЛС-306,

Науковий керівник Бергілевич О.М., д.вет. н., професор кафедри гігієни та екології з курсом мікробіології, вірусології та імунології

Медичний інститут Сумського державного університету, кафедра гігієни та екології з курсом мікробіології, вірусології та імунології

Одним із основних екологічних забруднювачів є діяльність тваринницьких ферм, які вважаються не лише джерелом надходження різних хімічних забруднювачів в навколишнє середовище, а також сприяє поширенню та циркуляції мікроорганізмів, в тому числі патогенних, які в свою чергу можуть бути загрозою для здоров'я людини. Застосування антибіотиків у сільському господарстві – для лікування і профілактики хвороб або як стимуляторів росту для тварин – сприяє розвитку антибіотикорезистентності у мікроорганізмів і передачі генів резистентності через харчовий ланцюг (з сировиною чи продуктами тваринного походження) від сільськогосподарських тварин, об'єктів навколишнього середовища (вода, ґрунт) до людей.

Метою роботи було вивчити поширення антибіотикостійких штамів мікроорганізмів в об'єктах довкілля молочних ферм.

Матеріали і методи. Матеріалом слугували проби гною, ґрунту та сирого молока з 3 молочних ферм Сумської області, що були відібрані у листопаді - грудні 2015 р. Для ідентифікації мікроорганізмів використовували класичні лабораторні методи, а для визначення антибіотикочутливості – диско-дифузійний метод.

Результати досліджень. Дослідженням встановлено, відмінності рівнів антибіотикорезистентності у виділених штамів в залежності від їх виду та походження. Так, більшість виділених штамів *E coli* з одного господарстві проявляла чутливість до цефатоксиму у 89%, слабо чутливість – до ванкоміцину (25%) та нечутливість – до пеніциліну (майже у 100%), еритроміцину (59%), неоміцину (67%) та линкоміцину (78%). Проте, як у двох інших господарствах спостерігали таку картину: виділені штами *E coli* були чутливими до цефатоксиму у 75%, слабочутливими – до ванкоміцину (32%), еритроміцину (29%), неоміцину (15%) і нечутливими – до пеніциліну, та линкоміцину.

Щодо, виділених штамів *S.aureus* з усіх господарств, то вони були чутливими до еритроміцину та цефатоксиму, слабо чутливими до неоміцину, линкоміцину та ванкоміцину та нечутливими до пеніциліну